

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 144:

Forslag til folketingsbeslutning om »noget for noget«.

Af Holger K. Nielsen (SF) og Aage Frandsen (SF).

(Fremsat 9/3 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Formålet med regeringens udspil fra februar i år om noget for noget har flere formål: For det første at synliggøre borgernes og virksomhedernes ansvar over for sig selv og over for samfundet. Vi skal belønne dem, der kan og vil, og lad mig nævne et eksempel. Et af regeringens første initiativer var at give ekstra midler til sygehusene. Amterne får flere penge, men skal til gengæld levere flere behandlinger – noget for noget.

For det andet er formålet at frigøre ressourcer til i højere grad at tage os af de borgere og virksomheder, som ikke lever op til lovens krav. Den tankegang er f.eks. omdrejningspunktet i den nye arbejdsmiljøreform, som vi lige har drøftet. De virksomheder, der gør en ekstra indsats for arbejdsmiljøet, slipper mest muligt for kontrol og rådgivningspligt, og på den måde frigøres ressourcer til at tage sig af de virksomheder, som sjusker med arbejdsmiljøet.

For det tredje får vi med noget for noget sat fokus på de gode eksempler, sat lys på foregangsvirksomheder og synliggjort, hvad der skal til for at nå de gode resultater.

Det er meget glædeligt, at SF et stykke ad vejen kan støtte regeringens tanker om noget for noget og er villig til at drøfte ideer, der kan udmonte princippet. SF stiller i dette beslutningsforslag ni konkrete forslag, som man ønsker at vi skal drøfte nærmere.

Lad mig sige med det samme, at nogle af forslagene har regeringen selv nævnt i sit katalog, nogle er med i emnekredsen, og andre mener vi ikke at vi kan støtte. Men vi vil under udvalgsarbejdet udforske, hvad SF's intentioner med de enkelte forslag er, og vi vil naturligvis stå til rådighed med svar på spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Flemming Oppfeldt (V):

Noget for noget-programmet er et forsøg på at sætte individ og virksomheder over systemet; de, der gør noget, de, der griber chancen, de, der øver en ekstra indsats, skal ikke straffes med snærende bånd og stive regler. Det er i mødet mellem det offentlige, stat og kommune, på den ene side og borgere og virksomheder på den anden side, at vi skal udvikle den nye serviceindstilling, hvor der bliver råderum til dem, der skaber nyt og skaber mere til både dem selv og til gavn for fællesskabet. Noget for noget-princippet bygger desuden på lidt tankegods fra arbejderbevægelsens gyldne dage: Gør din pligt, kræv din ret.

SF har i dag fremsat et beslutningsforslag med ni konkrete forslag til noget for noget-programmet. Fra Venstres side vil vi gerne anerkende, at SF har taget ideen til sig, og vi vil sådan set opfordre alle til at komme med gode ideer til programmet. Venstre kan dog ikke uændret vedtage SF's beslutningsforslag. Vi mener, at SF har placeret sig i en lidt stereotyp socialistisk tilgang til noget for noget, hvor virksomhederne eksempelvis mistænkeliggøres.

Der er i flere af forslagene ikke frihedsting, men flere regler og begrænsninger for virksomhederne, og her sigter jeg til punkterne 4, 5, 7 og 8, hvor virksomhederne skal betale bøder, sættes i gabestok eller tvangsovertage offentlige opgaver. Det er forslag, hvor man sætter systemet over virksomhederne, og her kan Venstre ikke være med.

Så er der de tre første forslag, nemlig borgernes omkostninger ved klageadgang, hurtigere sagsbehandling ved familiesammenføringer og en tidligere indsats ved langtidssygdom. Det er tre forslag, som tilgodeser borgernes rettigheder. Her sætter man borgerne over systemet, og derfor mener Venstre, at det er tre principielt gode forslag.

Endelig er der SF's forslag om at straffe dem med bøder, der udebliver fra planlagte operationer. Her er billedet jo lidt forskelligt rundt omkring i landet. Det tager regeringen højde for i et lovforslag, som er på vej, og som på forsøgsbasis giver amterne mulighed for at indføre et sådant noget for noget-system. Men jeg vil stærkt understrege, at det er Venstres udgangspunkt, at vi i videst muligt omfang skal bruge tilskyndelser og belønning frem for straf og restriktioner, når vi skal højne den offentlige sektors serviceniveau.

Alt i alt: Tak for SF's ideer, SF er på sporet, men det er et sidespor.

Bjarne Laustsen (S):

Da vores ordfører, hr. Jan Petersen, ikke kan være til stede, skal jeg på Socialdemokratiets vegne fremføre følgende:

I Socialdemokratiet er vi enige med SF i, at noget for noget-udspillet fra regeringen fortjener en mere sammenhængende debat, men samtidig må vi jo indrømme, at når opgaven konkretiseres, som SF her gør det, må diskussionen føres videre og gøres færdig inden for en lang række politikområder, hvor princippet skal stå sin praktiske prøve.

Vi er grundlæggende enige med SF i, at der selvfølgelig skal skelnes mellem mennesker med mange ressourcer og mennesker med få ressourcer, noget for noget kan hurtigt blive til et noget for nogle, vel at mærke nogle, der sagtens kan, mens resten får en på lampen. På dette overordnede plan tror jeg, at SF og Socialdemokratiet har samme grundlæggende holdninger.

SF's beslutningsforslag indeholder ni konkrete forslag, og flere af forslagene vil vi gerne overveje. Det gælder f.eks. klageomkostninger, når klageren får ret. Andre af forslagene lyder spændende, men må udsættes for en mere detaljeret debat. Det gælder f.eks. offentliggørelse af virksomheder, der ikke følger klageafgørelser, men også forslaget om, at tilskud knyttes til en positiv indsats over for miljø og natur i vores skove. Også forslaget om, at landmænd betaler for oprensning af vandløb, synes vi er spændende.

På arbejdsmarkedsområdet foreslår SF, at der gives bøde ved for sen indberetning af aktiverede. Det er jo et interessant forslag, som vi gerne vil overveje i sammenhæng med den kommende arbejdsmarkedsreform. Tilsvarende ønsker SF at belønne virksomheder, der bruger bedrifts-sundhedstjenesten. Et sådant forslag virker også sympatisk, men vi vil gerne drøfte det i sammenhæng med en opprioritering af hele arbejdsmiljøområdet, når vi nu engang får magten, hvilket vi mener, at der er brug for, efter at regeringen har været ude med grønthøsteren på de her vigtige områder.

Kl. 17.50

SF foreslår også, at kommuner, der ikke følger op på langvarig sygdom, skal betale sygedagpenge ud over 1 år. Her er vi lidt skeptiske. Det er ikke, fordi vi mener, at kommunerne gør det godt nok i dag, men fordi vi er stærkt i tvivl om,

hvorvidt øget straf til kommunerne med svag økonomi i realiteten vil hjælpe her.

En hurtigere sagsbehandling ved familiesammenføring er vi enige om.

Endelig foreslår SF, at der indføres bøde ved udeblivelse af planlagt operation, og at der indføres en økonomisk kompensation, såfremt en operation aflyses. Jeg forstår, at et sådant forslag behandles her i salen senere på ugen, og skal derfor nøjes med at sige her, at selv om det kan være fornuftigt at give amterne en adgang til at opkræve sådanne bøder, skal en sådan adgang anvendes med stor varsomhed. Tilsvarende gælder kompensation ved aflyst operation. En sådan aflysning kan der være gode grunde til, selv om det er en yderst ubehagelig situation for den enkelte. Jeg opfordrer dertil, at denne debat fortsætter på baggrund af det konkrete lovforslag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Poul Fischer som ordfører.

Poul Fischer (DF):

Dansk Folkeparti er enig i, at noget for noget indpasses mest muligt i lovgivningsarbejdet, uden at man dog af den grund skal gå i selvsving. Ved indpasning af yderligere noget for noget i lovgivningsarbejdet vil der kunne gives ressourcer til andre påtrængende områder.

Det fremsatte beslutningsforslag fra SF lægger op til, at regeringen på ni områder skal sætte gang i noget for noget-processen. Områderne virker tilfældigt valgt, og i bemærkningerne skriver man også, at man er åben for at drøfte flere ideer. Her er vi nok inde ved kernen: at man i fremtidigt lovgivningsarbejdet indpasser noget for noget-filosofien i videst muligt omfang.

I forslag 1 foreslås, at kommuner og amter skal betale udgiften til klager, såfremt en klaget afgørelse går kommune eller amt imod. Det er vi i Dansk Folkeparti enige i. Det vil også medføre, at man har incitament til at få sager afgjort på et tidligere tidspunkt eller fra start får truffet den rigtige beslutning. I bemærkningerne skriver man, at det svarer til, hvad der sker ved domstolene. Det er desværre ikke korrekt. De tilkendte sagsomkostninger for den vindende part i en retssag dækker yderst sjældent honoraret til advokaten.

I forslag 2 er Dansk Folkeparti generelt enig i, at sagsbehandling, hvor borgerne fremmer processen, alt andet lige bør føre til kortere sagsbehandlingstider. Det kan overføres til mange an-

dre områder. I det konkrete tilfælde er der allerede iværksat foranstaltninger til at nedsætte sagsbehandlingstiden, og korrespondancen skal naturligvis foregå på dansk.

I forslag 3 lægges op til, at kommuner med en dårlig opfølgning på en sygedagpengesag får nedsat sagsrefusionen til 30 pct., og/eller at varighedsbegrænsningen på sygedagpenge afskaffes. Der findes i dag en tidsplan for, hvorledes en kommune skal køre en sygedagpengesag. For at fremme incitamentet hos kommunerne kan Dansk Folkeparti være enig i en nedtrapning af statstilskuddet efter et halvt år.

Forslag 4 kan Dansk Folkeparti ikke tilslutte sig, da køb af BST-ydelser ikke er nogen garanti for, at Arbejdsmiljøet i en virksomhed er i orden. Dansk Folkeparti har tilsluttet sig den netop indgåede aftale om en arbejdsmiljøreform, hvor virksomheder testes af arbejdstilsynet. Virksomheder med et ordentligt arbejdsmiljø udstyres med et arbejdsmiljøcertifikat.

Forslag 5 mener vi er overflødig, da der i dag findes regler for forbrugerklager, hvorefter virksomheder, der ikke lever op til afgørelser, offentliggøres.

Forslag 6 må forslagsstillerne have misforstået, da det allerede med rette er gældende regler.

Forslag 7 kan Dansk Folkeparti ikke tilslutte sig, da det overordnede vandløbsnet tjener væsentligt andre interesser end afvanding af marker.

Forslag 8 kan Dansk Folkeparti heller ikke tilslutte sig. Hvis den ledige udebliver fra et aktiveringstilbud uden gyldig grund, er det kun dennes problem, hvis ellers?

Med hensyn til forslag 9 må jeg meddele, at Dansk Folkeparti er modstander af brugerbetaling i det offentlige sygehusvæsen. Skal der åbnes en flig i debatten, må konsekvenserne være, at der samtidig tales om erstatning for borgere, der bliver udsat for aflyste undersøgelser eller operationer. Luftfartsselskaberne skal jo også erstatte, når de har overbooket og dermed ikke kan levere varen.

Dansk Folkeparti kan ikke tilslutte sig det fremsatte beslutningsforslag, selv om enkelte elementer er mere spiselige end andre.

Kl. 17.55

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er lige et spørgsmål fra hr. Villy Søvnald.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil bare sikre mig, at Dansk Folkepartis ordfører, hr. Poul Fischer, har læst hele forslaget, for hr. Poul Fischer rundede af med at sige, at på sygehusområdet skulle princippet gælde begge veje. Hvis man læser bemærkningerne, står der følgende:

»Og princippet skal gælde begge veje. Ved aflysning eller længere ventetid efter det aftalte mødetidspunkt, skal patienten have en økonomisk kompensation.«

Jeg vil spørge: Var Dansk Folkeparti opmærksom på det set i forhold til hr. Poul Fischers bemærkninger?

(Kort bemærkning).

Poul Fischer (DF):

Jamen det var jeg da. Som jeg nævnte i min ordførertale, er Dansk Folkeparti imod brugerbetaling på sygehusområdet, men jeg nævnte også, at skulle der åbnes en flig, måtte det gælde begge veje. Skal man betale for ikke at være mødt op til en operation eller en konsultation på et sygehus, må der også falde en erstatning, hvis man ikke modtager den ydelse, man er kommet for at skulle have.

Charlotte Dyremose (KF):

Da mit partis ordfører, fru Pia Christmas-Møller, desværre ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på hendes vegne redegøre for Det Konservative Folkepartis stillingtagen til forslaget.

Med B 144 roder SF eksisterende lovgivning sammen med henholdsvis regeringens allerede igangsatte initiativer og SF's egne forslag. Vi kan i den konservative folketingsgruppe have sympati for flere af elementerne i SF's beslutningsforslag. Det er måske ikke i sig selv så overraskende, eftersom hovedprincippet er introduceret af regeringen og flere af beslutningsforslagets konkrete elementer allerede er sat i værk på den ene eller den anden måde af regeringen selv, mens et af forslagene allerede er udtrykt i gældende ret. Det sidste gælder således forslagens punkt 6 om, at kun skovvejere, som tager hensyn til natur og miljø, kan få tilskud.

Lad mig i øvrigt kommentere forslagens punkter i kronologisk orden:

Ideen om, at klageomkostninger skal betales af amter og kommuner, når klageren får ret, er vi meget positive over for. Det er da også i forbindelse med regeringens eget udspil besluttet, at regeringen vil tage denne idé op i forbindelse

med forestående forhandlinger med amter og kommuner.

På samme måde ønsker regeringen også at gennemføre incitamenter til at opnå en hurtig sagsbehandling i forbindelse med familiesammenføring. Initiativer er allerede sat i værk. Vi støtter i øvrigt regeringens afvisning af SF's supplerende ideer, jævnfør forslagets bemærkninger.

Vi kan ligeledes tilslutte os ønsket om at styrke kommunernes incitament til at følge op i sygedagpengesager, men også her foretrækker vi regeringens metoder frem for SF's.

For så vidt angår forslaget om at belønne virksomheder, der frivilligt får sit arbejdsmiljø gennemført og forbedret ved køb af faglig rådgivning i BST, mener vi, at reglerne for det eksisterende arbejdsmiljøcertifikat er et bedre instrument. Vi ser gerne andre instrumenter udviklet, men tror ikke på effekten af SF's idé.

I forbindelse med forslaget om at udstille virksomheder, der ikke følger klagenævnsafgørelser, finder vi, at ændringen i forbrugerklage-reglerne, som blev gennemført den 1. januar i år, skal have lov at virke. Der er ikke umiddelbart behov for stramninger.

SF's idé om, at landmænd skal betale for oprensning af vandløb, er formuleret på en måde, som ikke er tyngt af nuanceret viden. Vi kan med henvisning til ministerens bemærkninger heller ikke støtte det forslag.

Manglende indberetning af ledige bør ikke føre til en ekstraregning for de ledige. Det er vi helt enige med SF i, men den metode, som SF foreslår, mener vi ikke, er vejen frem.

Endelig er der punkt 9: Her er tale om et forslag, som regeringen allerede har taget initiativ til. Der er således fremsat forslag om, at amterne på forsøgsbasis kan opkræve gebyr fra patienter, som udebliver fra en planlagt operation.

Alt i alt må vi konstatere, at dette beslutningsforslag ikke er det mest velgennemarbejdede, og at vi af flere grunde ikke kan tilslutte os det.

Anders Samuelsen (RV):

I Det Radikale Venstre har vi primært en spørgende tilgang til det her forslag. Vi synes sådan set, det er en god anledning til at tage en mere værdipræget diskussion, og derfor kan man på den baggrund i hvert fald hilse forslaget velkommen.

Spørgsmålet er jo grundlæggende, om man kun kan forvente, at et menneske, en offentlig myndighed eller andre handler rigtigt under

truslen om noget for noget – det er vi noget i tvivl om kan være tilfældet – eller om det er nok at gøre det rigtige.

Kl. 18.00

Beslutningsforslaget sætter, som vi ser det, fokus på, hvordan regeringen ved dens handlinger og retorik ændrer forholdet mellem mennesker, regler og normer, men samtidig synes vi, at SF's tilgang egentlig ikke er særlig god eller ligeværdig, eller hvad man nu skal kalde det.

Hvorfor skal ikke også de, som har det svært i tilværelsen, mødes med krav, kunne man spørge. Al den erfaring, vi har fra arbejdsmarkeds- og socialpolitikken, peger vel i retning af, at det ikke ligefrem er glæmsel, man har behov for, men at der er nogen, der retter fokus mod en. Det er noget, der kan rykke noget for det enkelte menneske, jævnfør i øvrigt også hele borgerlighedsdiskussionen.

Så som sagt er vi noget spørgende over for beslutningsforslaget. Vi vil følge det, vi hilser diskussionen og værdidebatten velkommen, men har ikke taget stilling til forslaget på nuværende tidspunkt.

Line Barfod (EL):

Når man ser på det her forslag fra SF og ser på, hvordan SF over de seneste år har flyttet sig, så er det jo utroligt, så meget et parti, der hører til på venstrefløj, kan overtage af borgerlig politik.

Uden at behøve overhovedet at komme ind på SF's EU-begejstring, der nu er gået så vidt, at man også støtter militær oprustning, kan man se på, hvordan SF har overtaget de borgerliges tilgang til privatisering og udlicitering – man synes, det er noget, man kan støtte – og hvordan SF mener, at man skal gå ind og skære i folkepension, børnecheck osv. Og nu er SF altså også gået med på regeringens noget for noget med det forslag, der er fremsat her, og går bl.a. ind og foreslår konkret, at man skal øge mulighederne for at straffe arbejdsløse i aktivering.

Efter Enhedslistens opfattelse er noget for noget et udtryk for en smålig millimeterretfærdighed efter devisen »jeg giver ikke dig noget, hvis ikke du giver mig nøjagtig lige så meget igen«. Hele det katalog, der ligger fra regeringen, er gennemsyret af den usympatiske nyliberalisme, hvor de, der har ressourcer og klarer sig godt, skal belønnes, mens de, der har problemer, skal straffes. Noget for noget burde efter vores opfattelse hedde »Et samfund uden nåde«.

I det hele taget viser mange af forslagene, at det, regeringen har ønsket, var at indføre et kontrol- og bødesamfund, der langt overgår, hvad Socialdemokraterne nogen sinde har udtænkt af betonsystemer. Og SF følger så desværre en del med med det forslag, der ligger her.

I Enhedslisten har vi en helt anden opfattelse af, hvordan tilværelsen skal være i et godt samfund. Vi har mere tillid til menneskene, end liberalisterne har. Vi tror, at alle gerne vil yde en indsats for sig selv, for deres nærmeste og for samfundet, især hvis der er mulighed for at gøre det i fællesskab.

Hvis man ser på, hvor utrolig meget der i Danmark bliver gennemført af frivillige, hvor meget der er lavet af foreninger osv. rundt omkring i Danmark, uden at de umiddelbart får noget for det, så taler det ikke for, at det er et noget for noget-samfund, vi skal ønske at opbygge. Det vil blive langt dyrere og ikke noget behageligt samfund at leve i.

Derfor ønsker vi i stedet at skabe endnu bedre muligheder end i dag, for at mennesker kan gøre noget i fællesskab, ved at demokratisere samfundet yderligere, f.eks. ved at give de ansatte større indflydelse på arbejdspladserne, ved at give brugerne større indflydelse på de offentlige institutioner. Og der mener vi altså ikke, at noget for noget går den rigtige vej, tværtimod.

Vi er selvfølgelig opmærksomme på, at SF i deres forslag har sagt, at der kan være nogle af de her noget for noget-krav, hvor man skal have en anden holdning til dem, der er ressourcetsvage. Men vi ønsker ikke fra Enhedslistens side at få et samfund, hvor der er ét system for de stærke og et andet system for de svage. Som det er blevet sagt mange gange: Hvis man laver velfærd for de svage, så bliver det en svag velfærd, og det ønsker vi ikke. Og derfor kan vi ikke støtte hverken dette forslag eller hele tankegangen om noget for noget eller – som vi ser det – et samfund uden nåde.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren. Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Tak for en, synes jeg, spændende debat, der for nogles vedkommende hævede sig op til et principielt niveau. Det er jo også tanken bag det her forslag at bidrage til en mere generel debat.

Kl. 18.05

Jeg synes, at hovedforskellen til regeringens position, når man fulgte de udspil, der lå i noget for noget, er, at de sådan konsekvent forsvarede systemet over for menneskene. Vi har så prøvet at vende det om og sige: Der er nogle mennesker, der taber i vores type af samfund, som ikke har de samme ressourcer at kaste ind i og opgøret med det offentlige system, og det er dem, vi vil tilgodese med det forslag, der ligger her.

Derfor synes jeg også, at der er grund til at knytte nogle kommentarer til nogle af ordførerne.

Hr. Flemming Oppfeldt syntes, at der var spændende forslag heri, og han syntes, at der var knap så spændende forslag, og så var der et enkelt spørgsmålstejn.

Han kaldte det så i øvrigt socialistisk og meget stereotypet. Det synes jeg var lidt underligt, da han i hvert fald støttede tre af forslagene, også det, at omkostninger ved klager skal betales af amter og kommuner, når klageren får ret. Det er da et forslag, der systematisk vender sig mod det enkelte individ og altså tager individets standpunkt mod systemets. Det var også derfor, hr. Flemming Oppfeldt støttede det, men det er vel ikke rimeligt at kalde det et grundlæggende socialistisk forslag. Jeg synes, det er et retspolitisk forslag. Jeg synes heller ikke, det er stereotypet. Mig bekendt har vi aldrig foreslået det før.

Jeg forstår heller ikke Enhedslistens afvisning af et forslag, der så konsekvent stiller sig på borgernes side over for systemet, at hvis man f.eks. klager i en førtidspensions sag eller i en sygedagpengesag og ikke får den ret, man burde have, så skal man ikke have den ret, og derfor forstår jeg ikke den summariske afvisning eller den manglende vilje til at bevæge sig ind.

Hr. Flemming Oppfeldt var også enig i synspunktet om hurtigere sagsbehandling ved familiesammenføring. Der forstår jeg heller ikke Enhedslistens summariske afvisning.

Jeg forstår heller ikke afvisningen, hvor hr. Flemming Oppfeldt også støttede, i forbindelse med kommuner, der ikke følger op på langvarige sygedagpengesager med den konsekvens, at mennesker ender med at falde i det store, sorte hul på socialområdet, dér, hvor man ikke længe har indkomst, når man har fået sygedagpenge i 1 år og sygedagpengeperioden ikke kan forlænges, hvorfor man derfor skal på kontanthjælp. Hvis man er gift med én, der har en normal indkomst, er man ikke berettiget til kontanthjælp, hvormed en familie, der indtil nu havde to indkomster, er endt på én indkomst.

Jeg kan ikke forstå Enhedslistens summariske afvisning af det som et systemforslag. Tværtimod er det et forslag, vi i SF gentagne gange har fremsat. Vi har kritiseret ikke alene den her regering, men også den forrige regering for ikke at have blik for, at det formentlig er nogle af de albertungeste sociale sager, vi har med at gøre, fordi der sker det, at mennesker oven i en sygdom rammes af ikke at have to indkomster, som de havde før, men kun at have én indkomst.

Jeg vil derfor kvittere over for hr. Flemming Oppfeldt med tak for det. Det er jo ikke hver dag under den nuværende regering, at vi får vedtaget tre forslag på 1 dag.

Så er det klart, at alle forslag, der stiller strammere krav til virksomheder, stiller strammere krav til landbruget osv., afviser Venstre. Det er der jo god ræson i, for det er jo kernevælgerne, vi er ved her. Så det er klart, at Venstre afviser dem. Det er lidt mere underligt, synes jeg igen, at Enhedslisten gør det.

Tak for de pæne ord fra hr. Bjarne Laustsen, der, mener jeg, har placeret sig på den rette linje i klassekampen, om man må bruge det udtryk, hvilket jeg mener har været et problem for et bestemt andet parti – nu skal jeg ikke nævne navne.

Hr. Poul Fischer mener jeg ikke helt havde forstået, at noget for noget på sygehusområdet faktisk er omfattet af forslaget, men det tror jeg vi fik klaret af under de korte bemærkninger.

Jeg synes til gengæld ikke, fru Charlotte Dyremose i dag var meget munter i sin besvarelse af det, hvorimod jeg synes, der var langt større åbenhed fra Venstres side. Det er jo en sjældenhed, at der er det fra Venstres side. Alene af den grund er der al mulig grund til at bemærke sig det.

Hr. Anders Samuelson skulle have lidt mere tid. Det synes jeg er helt fair.

Så alt i alt: Jeg synes, det har været anstrengelsen værd ud af et enkelt forslag, der indeholder ni punkter, i virkeligheden at få vedtaget tre punkter. Vi glæder os til, at vi kan gå videre med dem. Hvis der er et ønske om, at vi splitter forslaget op under udvalgsarbejdet, så man kan få lov at skille det, man bryder sig mest om, fra det, man bryder sig mindre om, så medvirker vi gerne til det.

Men summa summarum: Hvis det lykkes med det her forslag at sikre, at hvis man får ret mod det offentlige, skal klageomkostningerne betales af det offentlige, sikre en hurtigere sagsbehandling ved familiesammenføringer og et

bedre forhold i forbindelse med langvarige sygedagpengesager, så er det en meget god dag set fra SF's side. Det er sjældent, at vi kommer så langt på en enkelt dag.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Ja tak. Men der nogle, der gerne vil have det udbygget.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er helt i orden, at hr. Villy Søvnald er polemisk. Nu tog jeg den ideologiske debat i mit ordførerindlæg, men jeg skal da gerne for hr. Villy Søvnalds skyld kort sige omkring de enkelte punkter, at det største problem for os er, at SF har taget udgangspunkt i en noget for noget-tilgang. Og derfor er der nogle områder, som vi selvfølgelig er enige i at man skal gøre noget ved, men hvor vi ikke ønsker at tage udgangspunkt i en noget for noget-tilgang, og hvor vi mener, det er nogle besynderlige systemforslag, som SF kommer med. F.eks. i forhold til klageomkostninger. Det forudsætter, at man skal hele vejen igennem klagesystemet osv., og det gælder kun dem, der får ret.

Vi har fremsat forslag om, at man skal have ret til en godtgørelse på 5.000 kr., hver gang kommunen begår en lovovertrædelse. Det mener vi vil ramme mange af de samme sager og være langt mere enkelt.

I forhold til hurtigere sagsbehandling mener vi ikke kun, det skal gælde for dem, som har alle ressourcerne til at lave det hele korrekt på en gang. Alle har behov for en hurtigere sagsbehandling osv. Så det er tilgangen, vi er fuldstændig uenige i, og så kan vi diskutere de enkelte forslag konkret.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det synes jeg er helt fair. Det var heller ikke for at starte en unødigt polemik, for sædvanligvis er vi jo på linje, SF og Enhedslisten, i hovedparten af spørgsmålene.

Jeg synes bare, man nogle gange skal passe på med ikke at komme så højt op, at man sådan overser de ting, forslaget faktisk handler om. Og det synes jeg Enhedslisten var på vej til. Men jeg kvitterer for, at vi nu er på omgangshøjde igen, og at Enhedslisten siger, at hvis tilgangen havde været en anden, er det et forslag, man gerne ville støtte.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg synes, det er meget godt, at der, når SF kommer med ni punkter her, så er tre af dem, der er brugbare. Når det er helt jomfrueligt for SF at bevæge sig ind på det her program »Noget for noget«, er det da en meget god start. Og det synes jeg stadig væk jeg vil rose SF for.

Men jeg synes nok også, jeg lige skulle sige i forbindelse med de tre gode forslag, som SF har rejst, at der har jeg da en forventning om, at regeringen på alle tre punkter også kommer med nogle forslag, som vil bære i den retning. Det behøver ikke alene være klager, hvori man får medhold, der kan gøres billigt, det kunne jo også godt være, at klageadgangen i det hele taget skal være billigere, eksempelvis.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det synes jeg er helt fair. Det er jo tit sådan, at SF har den rolle i Folketinget at komme med de visionære bud, og at det så bliver regeringen, der, fordi regeringen nu er regering, siger: Nu ønsker vi at overtage det og gøre det til vores. Vi er ikke så smålige i SF, at vi opfatter det som et problem. Så brugsretten er fuldstændig fri. Og der vil ikke blive pålignet nogen form for afgift, fordi man overtager SF's ideer.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Der, hvor SF er stereotypet socialistisk, er jo i synet på samfundet og de mennesker og de virksomheder, der er i samfundet. Hvis vi har et system, hvor vi skal sætte individet over systemet, så siger vi også, at vi også godt vil tilgodese at sætte virksomhederne over systemet. Systemet er altså til for borgernes skyld og også til for, at virksomhederne kan få produceret noget.

Der mener vi, at SF i det her beslutningsforslag har demonstreret, at SF jo ikke kan lide virksomhederne. Der, hvor det handler om virksomheder, vil SF komme med bøder, med tvang og med gabestok. Det er derfor, vi har den reservation over for de fleste af punkterne i SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det synes jeg jo er fair nok. Det er jo derfor, at vi er medlem af to forskellige partier. Det er jo, fordi Venstre har en tro på, at man skal udøve kontrol over mennesker, der ikke er selvstændige,

hvorimod man har en tro på, at selvstændige genetisk er gjort af et helt andet materiale, så de kun handler godt, i modsætning til mennesker, der ligger i bunden af vores samfund.

Der har vi jo den opfattelse, at specielt mennesker, hvis liv ikke er lykkedes særlig godt, har brug for en særlig varsomhed og en særlig nænsomhed. Det er jo derfor, at SF er placeret der, hvor SF er, i det politiske billede. Det er også grunden til, at Venstre er placeret, hvor Venstre er, og det må man sige at virksomhedsledere og landbruget vel forstår meget godt. Det er vel derfor, de så systematisk sætter deres kryds hos Venstre, for de ved, at der får de deres interesser solidt tilgodeset.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Første behandling af lovforslag nr. L 206: Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Udvidelse af modtagerkredsen for den supplerende pensionsydelse).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(FremSAT 31/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 18.15

Flemming Oppfeldt (V):

Med dette forslag udvider vi den supplerende ældreydelse fra at have 120.000 modtagere til nu at have 170.000 modtagere, det vil sige, at ca.